

Op stap met Julius Röntgen

door Jan Alewijn Dijkhuizen

Het waait hard in de polder. Zo hoort dat ook als ik op stap ga met Julius Röntgen langs de Strypse Wetering. De tuin van Julius en Yvonne grenst aan de Strypse Wetering waar het water ondertussen al weer een heel eind is gezakt. Afgelopen dagen hebben we kunnen ervaren waarvoor de Strypse Wetering is bedoeld, namelijk als waterberging. Julius en ik discussiëren tijdens onze wandeling regelmatig over het beheer en of dit wel overeenkomt met de doelstellingen van het gebied. Wij vragen ons regelmatig af wat de natuurdoeltypen voor dit gebied eigenlijk inhouden en wat er wel en niet is toegestaan binnen de ecologische hoofdstructuur waarvoor de Strypse Wetering ook is aangewezen (zie ook de passage uit het rapport van de provincie Zuid-Holland "Subsidieverlening Strypse Wetering" elders in deze aflevering).

Los van alle bureaucratische zaken is het gewoon genieten om langs de Strypse Wetering te wandelen. Julius is hier goed thuis. Hij telt al tien jaar de wintervogels en de afgelopen drie jaar ook de broedvogels. Hij wijst me alle leuke plekjes aan waar rietvogels broeden, zwanen,

scholeksters en ander grut. Tijdens onze wandeling zien we natuurlijk heel andere vogels. Het begint aan de Kade te Tinte met fuut en meerkoet. Verderop zien we smienten, wilde eenden en krakeenden. Ondertussen worden we ingehaald door een wandelaar met een loslopende hond. Daar kan Julius zich wel over opwinden, vooral in de broedtijd zijn loslopende honden een grote verstoring voor weidevogels. Maar ja, wie handhaaft hier eigenlijk de regels???

Reeds bij de eerste plasjes, evenwijdig aan de Strype, laat Julius me bulten in het landschap zien waar niet gegraven is. Hier heeft stichting BOOR metingen gedaan, waaruit blijkt dat er waarschijnlijk resten van een Romeins fort te vinden zijn. Daar is dus netjes omheen gegraven. We wandelen verder en de ene vogel na de andere wordt als zomer- of wintergast gemeld. Opvallend is hier wel het oprukkende elzenbestand, voor weidevogels is dit niet gunstig. Maar ja, zangvogeltjes profiteren hier nu juist wel weer van. Gelukkig weet Julius te genieten van alle hier voorkomende vogels. Ook een stel knobbelzwanen en een blauwe reiger worden door hem positief ontvangen.

Verderop komen we in het open polderlandschap. Daar zien we opvallend veel koeien en weet Julius te vertellen dat hier in mei gemaaid is. Daarna is er mest geïnjecteerd. Dat klinkt toch niet echt als natuurbeheer. Verderop is een weiland waar het beheer veel beter wordt gedaan, het gras mag daar groeien tot 1 juni waarna er paarden het gebied in gaan om te grazen.

Hier zijn broedende grutto's, tureluurs, Kieviten en scholeksters waargenomen! Die paarden blijken overigens zeer geïnteresseerd in de inhoud van Julius zijn rugzak ... ik loop gauw door!

Hoe komt Julius nu eigenlijk bij de KNNV terecht? Voor mijn wandeling met hem heb ik zijn naam in de zoekmachine gezet en kom dan voornamelijk zijn vader en vooral zijn grootvader tegen op internet. Grootvader is beroemd vanwege zijn composities en vader heeft lang in het residentieorkest gespeeld. En Julius? Hij is leraar en vertaler Duits geweest. Zijn vader nam hem in Den Haag als kind mee naar het Verversingskanaal om naar watervogels te kijken en te luisteren naar de nachtegaal. Tja, dan word je wel vogelliefhebber!

Zijn eerste ervaring met vogels op Voorne was tijdens excursies naar het Quackjeswater, waar hij ook Leen Bakker van Natuurmonumenten leerde kennen. Al snel werden Julius en Yvonne lid van het IVN en de KNNV (dat doet mij deugd!). Samen met Paul Boeren en Joop Marquenie werd Julius actief in de vogelwerkgroep.

Opvallend is dat er vervolgens ook veel bestuursfuncties door hem werden vervuld, hij is medeoprichter van de SNLVP en daar jarenlang penningmeester van geweest. Hij heeft in de districtscommissie van het IVN gezeten, in de ledenraad van Vogelbescherming en is nu nog redactielid van Duin, het blad van Duinbehoud. En dan vergeet hij zelf nog te vertellen dat hij wetlandwachter voor Voornes Duin is, maar dat wist ik toevallig al. Het valt niet mee om al deze functies te noteren als je net over zo'n laarzenpad bruggetje balanceert ...

Opeens gaan er in de verte honderden ganzen de lucht in. Volgens Julius is dit nog maar het begin, straks zitten er zo'n 3000 ganzen in het gebied. Nu zien we groepjes Canadese-, nijl-, brand- en kolganzen. Zo komen we bij de grens van Julius zijn telgebied, hier begint het telgebied van Dick Zwart. Ze ontmoeten elkaar ook wel eens op de grens van hun telgebied bij boer v d Berg aan de koffie. Zo genoeglijk kan het in de polder zijn!

Op de terugweg lopen we over de Strypsedijk waar Julius veel weet te vertellen over de ouderdom van de polders en het verschil in bodemhoogtes. Dan lopen we nog langs een van de oudste schuren van het eiland en horen we een buizerd in de verte miauwen. We genieten volop van onze wandeling, het polderlandschap met daarin de Strypse Wetering is hoe dan ook een waardevol gebied!